

Απαγόρευση μετακίνησης φιλάθλων

Λύση στο πρόβλημα της βίας ή υποβάθμιση του αθλήματος

του Γιώργου Γιαπανά*

Μετά από μια ομολογουμένως έντονη εβδομάδα λόγω των επεισοδίων στη Λεμεσό, βγήκε και πάλι στην επιφάνεια η εισήγηση για την απαγόρευση μετακίνησης φιλάθλων, ένα μέτρο που αρκετοί θεωρούν ότι θα λύσει το πρόβλημα της βίας στα γήπεδα. Υπάρχει και η αντίληψη ότι ένα τόσο αυστηρό μέτρο θα υποβαθμίσει το άθλημα και θα δημιουργήσει αλυσιδωτά προβλήματα, κυρίως στις μικρές ομάδες οι οποίες στηρίζονται στα έσοδα από τα εισιτήρια των αγώνων με τις μεγάλες ομάδες.

Η πλειοψηφία των οπαδών που επισκέπτονται τα γήπεδα είναι άνθρωποι που σέβονται και εκτιμούν όσους βρίσκονται γύρω τους και πάνε στο γήπεδο για να απολαύσουν ένα αθλητικό γεγονός, να υποστηρίξουν την ομάδα τους και να περάσουν ευχάριστα το απόγευμά τους. Υπάρχουν βεβαίως και αυτοί οι λίγοι που ανήκουν στην κατηγορία αυτών που προκαλούν τη βία, καταστρέφουν περιουσίες, θέτουν σε κίνδυνο ανθρώπινες ζωές και δρουν ανεξέλεγκτα, ενάντια σε κάθε λογική και αποτελούν τον λόγο για τον οποίο πιθανόν να παρθεί το μέτρο της απαγόρευσης μετακίνησης φιλάθλων.

Σε εθνικό επίπεδο δεν υπάρχουν πολλά παραδείγματα εφαρμογής αυτού του μέτρου. Το 2013 η κυβέρνηση της Αργεντινής, μετά από σοβαρά επεισόδια σε ποδοσφαιρικό αγώνα που είχαν ως αποτέλεσμα το θάνατο ενός 42χρονου οπαδού, ανακοίνωσε την απαγόρευση μετακίνησης οπαδών σε ολόκληρη τη χώρα μέχρι να αποφασισθούν νέα μέτρα για καταπολέμηση της βίας, καθώς περισσότεροι από 70 οπαδοί είχαν χάσει τη ζωή τους από το 2000. Το μέτρο αυτό ίσχυσε μέχρι το 2015.

Στην Ελλάδα, από το 2004, το μέτρο της απαγόρευσης ισχύει σε όλους τους αγώνες εκτός και αν το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού αποφασίσει διαφορετικά. Μετά από εισήγηση των ομάδων τον Οκτώβριο του 2017, το μέτρο συζητήθηκε στην παρουσία όλων των αρμόδιων φορέων και γίνονται σκέψεις σταδιακής κατάργησής του από την νέα αγωνιστική περίοδο.

Σε επίπεδο ομάδων, όμως, υπάρχουν αρκετά παραδείγματα επιβολής από τις τοπικές αρχές του μέτρου, όπως για παράδειγμα στη Γαλλία όπου ο αγώνας Marseille - Paris Saint-Germain στις 22 Οκτωβρίου 2017 διεξήχθη χωρίς φιλοξενούμενους οπαδούς μετά από απόφαση των αστυνομικών αρχών της Μασσαλίας, καθώς σε προηγούμενους αγώνες των δύο ομάδων σημειώθηκαν οδομαχίες και σοβαρά επεισόδια.

Στην Κωνσταντινούπολη, οι τοπικές αρχές είχαν επιβάλει το 2011 απαγόρευση μετακίνησης φιλάθλων στις τρεις μεγάλες ομάδες (Besiktas, Fenerbahce και Galatasaray) για τους μεταξύ τους αγώνες. Η απαγόρευση τερματίστηκε το 2016, κυρίως λόγω της αλλαγής του αρνητικού κλίματος και της εφαρμογής του συστήματος ταυτοποίησης. Στην Ολλανδία έχει απαγορευτεί το 2009 στον Ajax και την Feyenoord η μετακίνηση οπαδών στους μεταξύ τους αγώνες, ενώ το ίδιο συνέβη και στην Ιταλία με τους οπαδούς της Napoli να μην έχουν δικαίωμα αγοράς εισιτηρίου στον αγώνα κυπέλλου με την Juventus τον Φεβρουάριο του 2017.

Το ερώτημα είναι κατά πόσο ένα τόσο αυστηρό μέτρο θα πρέπει να επιβληθεί σε εθνικό επίπεδο καθώς ουσιαστικά τιμωρούμε τους πολλούς για χάρη των λίγων, στερώντας παράλληλα μία από τις μεγαλύτερες πηγές εσόδων ενός σωματείου μόνο και μόνο επειδή δεν μπορούμε (ή δεν θέλουμε) να ελέγξουμε 100 - 200 ανεγκέφαλους. Σε ολόκληρο τον κόσμο το ποδόσφαιρο συνεχώς εξελίσσεται, οι διαδικασίες

αναβαθμίζονται, τα έσοδα πολλαπλασιάζονται, αλλά δυστυχώς, εμείς μένουμε στάσιμοι καθώς είμαστε ανήμποροι να παρακολουθήσουμε τις εξελίξεις σπαταλώντας φαιά ουσία εδώ και δεκαετίες για να λύσουμε ένα πρόβλημα που κάποιος έχουν ήδη λύσει με σειρά αυστηρών μέτρων και νομοθεσιών. Προσπαθούμε να αλλοιώσουμε το άθλημα επειδή πολύ απλά δεν υπάρχει η τόλμη, η πρωτοβουλία και η βούληση να απομονώσουμε τους λίγους και να στηρίξουμε τους πολλούς.

Οφείλει πιστεύω η πολιτεία και όλοι οι αρμόδιοι φορείς να εφαρμόσουν την υφιστάμενη νομοθεσία στην ολότητά της, καθώς παρέχει όλα τα απαραίτητα εφόδια για διεξαγωγή αθλητικών εκδηλώσεων με ασφάλεια. Να αναβαθμιστούν οι αθλητικές εγκαταστάσεις, να στηριχθεί ο θεσμός των επιτηρητών, να αφηθεί η αστυνομία να πράξει τα αυτονόητα, να εφαρμοστεί άμεσα η ταυτοποίηση και η ταξιθεσία και να τηρούνται οι βασικές αρχές ασφάλειας και εξυπηρέτησης εντός των σταδίων. Με αυτόν τον τρόπο θα μπορούν εύκολα να εντοπισθούν από τα κλειστά κυκλώματα παρακολούθησης τα άτομα που παρεκτρέπονται και ακολούθως να απομονωθούν.

Η απαγόρευση μετακίνησης φιλάθλων είναι η εύκολη λύση. Είναι η λύση ανάγκης. Είναι η λύση που θα φέρει άμεσα αποτελέσματα, αλλά ταυτόχρονα θα πλήξει και θα υποβαθμίσει το ποδόσφαιρο. Αντί λοιπόν να βρούμε τους τρόπους να αποκλείσουμε τους λίγους, προτιμούμε να τους αποκλείσουμε όλους υποβαθμίζοντας το άθλημα αφού ένα βασικό συστατικό του, οι φιλάθλοι, δεν θα έχουν τη δυνατότητα να συμμετέχουν.

** Ο Γιώργος Γιαπανός είναι οικονομικός διευθυντής και αναπληρωτής υπεύθυνος ασφάλειας στο Στάδιο ΓΣΠ, καθηγητής Διοίκησης και Διαχείρισης Ασφάλειας στο Global College, ενώ διδάσκει Αθλητική Διοίκηση στο Πανεπιστήμιο Λευκωσίας*

Εφημερίδα Ο Φιλελεύθερος | 16 Δεκεμβρίου 2017